

12 Bossen langs de Aisne

LENGTE: 19 km (met een sportieve verkorting tot 17 km)

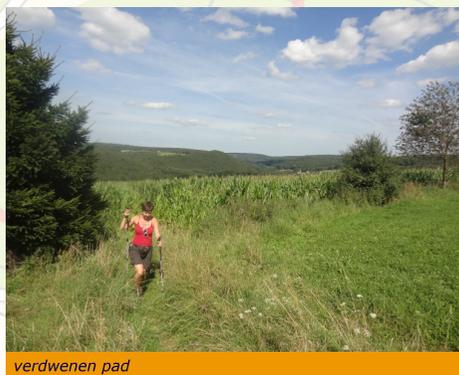
VERTREKPUNT: Aan de kerk van Villers-Sainte-Gertrude in de provincie Luik

AANDACHTSPUNTEN: Bij extreem hoge waterstanden kan het oversteken van enkele beekjes mogelijk problemen opleveren en in het Bois d'Ozo is het niet altijd gemakkelijk om het juiste pad te vinden, wij ondervonden zelf dat verdwalen er niet uitgesloten is.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 49/5-6 en 55/1-2 (1:20.000)

Roche à Frêne

verdwenen pad

De Aisne is een kleine zijrivier van de Ourthe die haar monding heeft in Bomal-sur-Ourthe. Na een steil verval komt de rivier in een breder dal waar ze een bochtig parcours vervolgt. Even ten noorden van het dorp Aisne vinden we Villers-Sainte-Gertrude, een klein maar oud dorp dat geologisch gezien op de overgang tussen de Ardennen en de Famenne ligt. Het toerisme wordt er gecentraliseerd op het domein rond het gerenoveerde zeventiende eeuwse kasteel zodat het dorp zijn authenticiteit bewaart. Er wordt een actieve beschermingspolitiek gevoerd ten opzichte van de natuurlijke omgeving. In de kelders van het kasteel werd een taverne ondergebracht. Er is ook nog een klein dorpswinkeltje.

We lopen op deze wandeling door Ardense bossen maar rond het gehucht Ozo lopen we ook een stukje over de klei- en leempaden van de Famenne. In Ozo is de artisaane geitenboerderij een verplichte stop, je kan er verschillende soorten geitenkaas proeven en ijs gemaakt van geitenmelk en je kan er ook primitief kamperen. De geiten komen nooit buiten, maar dat is niet erg want 'elles ne savent

pas ce que c'est l'exterieur! Je kan er ook gewoon wat op het gras zitten en artisanaal appelsap drinken.

Aanleiding voor deze wandeling zijn de vele prachtige landschappen en de vele kleine mooie paden, waarvan er verschillende niet op topografische kaarten ingetekend staan. Verder wordt een hoofdrol gespeeld door de Roche à Frêne, een machtige rotsformatie die in het gelijknamige gehucht bij de oude watermolen op de Aisne hoog boven de huizen uittorent. De rots van puddingsteen is erg geliefd bij alpinisten en is 's avonds mooi verlicht. In het begin van de wandeling loop je bovenaan de rots, op het einde onderaan. Er is ook de mogelijkheid om langs de rots wat omhoog te klimmen. Ook vandaag nog noemen druïden de Roche à Frêne een 'kosmische antenne', een natuurlijk gesculpteerde steen met een grot eronder. De negatieve energie van de grot komt op de rots en trekt positieve energie aan, wat frequente bliksems veroorzaakt. De energie wordt dan in rechte lijnen verdeeld naar dolmen en menhirs. De bekende dolmen en menhirs van Oppagne en Wéris liggen slechts op enkele kilometers hier vandaan. Bij graafwerken en ontbossing in deze streek worden veelvuldig megalieten blootgelegd. Er wordt gefluisterd dat hier ook een groot en ingewikkeld netwerk van kunstmatig aangelegde gangen en zalen onder de grond verborgen zit.

Het gehucht Roche à Frêne is ook bekend omwille van zijn uitstekend bronwater: van ver uit de omstreken komt men er de flessen vullen. Op de wandeling kan je van dit water proeven en de flessen vullen.

BESCHRIJVING

Naar het uitzichtpunt bij 'La Sentinelle'

Met de rug naar de kerk daal je even naar links de hoofdweg af. Aan de splitsing bij een kapelletje sla je linksaf in een asfaltweg. Bij nummer 15 laat je een weg links liggen en even verder sla je wel linksaf. De weg leidt naar een huis, links van de tuin neem je een mooi pad dat het bos inloopt. Op een bredere bosweg ga je naar rechts en je daalt. Kijk goed uit naar de eerste zijweg links, amper 85 meter verder. Die zijweg neem je. De weg wordt een mooi bospad dat je een ganse tijd volgt. Het pad verbreedt onderweg maar blijft mooi. Na in totaal 750 meter sinds de vorige splitsing maakt de weg een scherpe bocht naar links. In deze bocht ga je natuurlijk even van de weg naar het uitzichtpunt rechts van de weg. Je staat hier bovenop de Roche à Frêne ① op de plaats die op sommige topografischekaarten aangeduid wordt als 'La Sentinelle'. Je ziet de rotsformatie hier niet, veel verder op de wandeling zal je er van naderbij kennis mee maken. Voor het vervolg van de wandeling moet je in deze bocht trouwens het brede bospad verlaten: van op het uitzichtpunt steek je het bospad over en aan de andere kant neem je een prachtig pad dat over de rotskam omhoog loopt. Misschien zie je nog een oude verbleekte gele pijl op de grond die het begin van het pad aangeeft.

Legende

- 1 Roche à Frêne
- 2 pyloon
- 3 geitenboerderij
- 4 rustbank
- 5 bron

Over een prachtige kam

Je stijgt langs mooie rotsen. Na de rotsen verbreedt het pad en je volgt de kam verder. Na een tijd wordt het pad onduidelijker, je wijkt wat naar links uit en je komt op een bosweg. Met deze bosweg bestijg je de kam nog verder. Na een tijdje brengt de weg je in jonger bos. Vroeger had je hier schitterende uitzichten maar intussen schiet het bos alweer goed op. Je kan eventueel de weg even verlaten en rechts een kort spoor door de begroeiing volgen voor een mooi uitzicht. Je komt bij een pyloon ②. Links zie je de kerk liggen van Villers-Sainte-Gertrude waar je vertrok en hopelijk later zal aankomen. Bij de pyloon wordt de weg met grove kiezels verhard. De weg daalt en eindigt op een asfaltwegje. Als je de asfaltweg schuinlinks oversteekt, vind je een paadje dat vertrekt bij een boom met een witte '2' erop. Het pad daalt de berm af en wordt snel een spoor door dicht bos. Het spoor daalt en maakt enkele bochten. Wat lager komt het spoor samen met een beekje te lopen. Beneden kom je uit op een asfaltwegje. Steek dit asfaltwegje schuinlinks over en neem een volgend pad. Je daalt af tot bij een mooie beek, de Ruisseau de Pont-le-Prêtre. De beek werd genoemd naar een brugje dat wat verderop over de beek gebouwd werd om de pastoor van Izier toe te laten in Villers-Sainte-Gertrude de mis te komen opdragen zonder natte voeten te krijgen. Je moet de beek oversteken. Aan de overkant volg je een pad langs de beek naar links.

Langs de Ruisseau de Pont-le-Prêtre naar Ozo

Niet veel verder maakt het pad een bocht naar rechts, maar jij volgt een kleiner pad naar links dat vlak naast de beek loopt. Je blijft aan de rechterkant van de beek verdergaan, en je komt meer en meer in een jungle te lopen. Bij een paar stroomversnellingen net voorbij de splitsing van de beek wijk je uit naar rechts, weg van de beek, en je komt op een brede bosweg. Linksaf.

Blijf deze weg volgen, zonder te letten op zijwegen. De weg komt langs een weide te lopen. Aan het einde van de weide volg je een kiezelweg naar links. De weg draait rond een alleenstaand huis, de eerste weg rechts negeer je en wat verder sla je wel rechtsaf in een zijweg. Onmiddellijk negeer je op een splitsing een verbodsbord en je volgt de linkse weg, een brede bosweg die langs de bosrand loopt. De weg loopt langs mooie weiden en soms langs de Ruisseau de Pont-le-Prêtre. Na een tijd negeer je rechts een afgesloten weg en wat verder zie je rechts een mooie hoop rotsen. Je kan er eventueel wat gaan rondneuzen. De wandeling volgt de brede weg verder, wat verder maak je een bocht naar rechts en hierna kom je bij een houten hut. Ga hier de weide in. Hou links aan in de weide, je moet de weide helemaal doorkruisen. Na het verlaten van de weide steek je een asfaltwegje over. Er staat hier een bank. Volg de weg die naar het bos toeloopt. Wat verder is er een pad links naast de beek, maar je volgt gewoon de bredere weg rechtdoor langs de bosrand. De weg maakt een bocht naar links, je laat hier een zijpad rechts liggen. De weg wordt een zeer mooie grasweg die mooie

uitzichten biedt en je na een kleine kilometer in het gehucht Ozo brengt, bij een oud huisje uit 1884 met een bank en postbus erbij. De wandeling gaat hier naar rechts, over de hoofdweg door het mooie gehucht richting kerk, maar als je achter het huisje even naar links gaat kom je snel bij de geitenboerderij ③ waar je kan proeven van de geitenkaas, maar ook van ijs gemaakt van geitenmelk.

Door velden en bossen terug naar de Ruisseau de Pont-le-Prêtre

Aan de kerk verlaat je de hoofdweg en je neemt links naast de kerk een asfaltwegje. Je loopt voorbij en poel en komt dan bij de Ferme de Strasbourg. Hier verdwijnt het asfalt en loop je verder over een uitzichtrijke veldweg. Bij een bank en een kruis draait de weg naar links maar jij gaat rechtdoor over een smal en schaduwrijk graspad. Na 400 meter vervolg je rechtdoor over een brede veldweg. Deze loopt even door een sparrenbos bos en leidt naar een asfaltwegje. Dit steek je over en je gaat een brede kiezelweg op. Links heb je een mooi uitzicht op de kerk en de opvallende kasteelboerderij van het dorp Izier.

Snel zie je aan de linkerkant een overgroeid pad. Dat leidt naar Izier maar je neemt het niet en je blijft gewoon de kiezelweg volgen. Op een splitsing sla je rechtsaf, een mooie holle weg die naar het bos leidt. In het bos volg je de hoofdweg, die daalt en brengt je bij een beek. Er is hier een pad links maar dat neem je niet: je moet de beek oversteken en de bosweg naar rechts volgen. Links is er een weide. Een beetje verder, bij het eind van de weide, sla je linksaf langs de rand van de weide en langs een alleenstaand huis. In het bos neem je de brede bosweg naar links en je stijgt. In een bocht naar links is er een valleitje links in het bos en rechts een plek met lage begroeiing. Je moet hier de bosweg verlaten en een graspad rechts nemen, langs de plek met lage begroeiing. Het pad loopt het Bois d'Ozo in en brengt je snel bij een afsluiting met prikkeldraad. Sla hier rechtsaf en volg een nieuw pad door het bos. Let niet op zijwegen en blijf het pad volgen in zuidwestelijke richting. Onderweg verbreedt het pad en het eindigt op een brede berijdbare bosweg. Linksaf over deze bosweg. De weg stijgt. Bij een pleintje in het bos eindigt de kiezelweg, je stijgt verder over een mooie holle bosweg. Ongeveer op het hoogste punt van de weg draai je mee naar rechts, richting zuidoost, en iets verder, ongeveer 50m voorbij het hoogste punt, moet je goed uitkijken naar een minuscuul zijpad links. Het kleine pad daalt af en brengt je op een breder pad, je volgt dit pad naar rechts. Dit pad is bewegwijzerd met een blauw kruis, het daalt nogal steil de berg af langs de rand van sparren. Beneden wil de bewegwijzering je naar rechts sturen, door sparren, maar jij doet dit niet (tenzij je even naar een fijn bankje ④ wil om uit te rusten) en je slaat linksaf. Een smal pad loopt door een drassige zone en over een beekje. Je komt snel op een brede weg, rechtsaf. Je steekt de beek over en volgt de rijweg naar links.

Naar de Roche à Frêne

Je mag de weg niet lang volgen en je moet goed uitkijken om het juiste pad niet te missen: na ongeveer 150 meter vertrekt het rechts van de rijweg. Het pad stijgt naast een ravijntje en loopt langs de rand van een weide. Hogerop moet je langs een sparrenbos verder blijven stijgen, over de rand van een akker. Bij het einde van het sparrenbos stijgt je verder over grasland. Blijf rechtdoor gaan tot op een asfaltwegje, misschien moet je onder of over enkele prikkeldraden kruipen. Volg het asfaltwegje naar links. Bij een kruispunt met een alleenstaand huis ga je nog even rechtdoor en 70 meter verder sla je rechtsaf in een veldweg. Let op, deze veldweg vertrekt nog enkele tientallen meters voor een Y-splitsing van berijdbare wegen.

De veldweg wordt snel een grasweg die daalt door een droom van een weidenlandschap. Verderop wordt de weg een smal pad dat verder afdaalt, eerst tussen weiden en later door bos. Uit het bos gekomen zie je rechts beneden een brede weg, daar moet je naartoe en je gebruikt daarvoor niet de eerste gelegenheid maar wel de tweede, net erna. Met de brede weg kom je snel aan huizen. Je bent hier in het gehucht Roche à Frêne en de rots is inderdaad dichtbij. Net voor het eerste huis, en ook net voor de weg geasfalteerd wordt, sla je rechtsaf in een bosweg die naast een tuin met een beekje loopt. Snel wandel je langs de rivier de Aisne. Je laat een klimmende zijweg rechts liggen. Iets voorbij een dam in de rivier kijk je uit naar een klein betonnen bruggetje over een zijarm van de rivier.

Voor het vervolg van de wandeling moet je dit bruggetje oversteken, maar eerst moet je nog even verder lopen om de Roche à Frêne te bekijken. Je kan de rots van puddingsteen even van nabij gaan onderzoeken door links of rechts van deze rots even omhoog te klimmen over een van de paden. Je zou zelfs langs de rots tot helemaal boven kunnen klimmen, je komt dan bij het uitzichtpunt bij La Sentinelle van bij het begin van de wandeling. Je kan dan door het bos terugkeren naar Villers-Sainte-Gertrude langs dezelfde weg als in het begin. De wandeling wordt zo een tweetal kilometer korter.

Langs het gehucht Aisne terug naar Villers

Voor de volledige wandeling keer je na het bezoek aan de rots terug om het betonnen bruggetje over te steken. Net erna steek je de Aisne over via een ijzeren voetgangersbrug. Bij het eind van de ijzeren brug steek je de rijweg over en ga je aan de overkant een stijgend pad op. Voor een bron ⑤ met fris en drinkbaar water moet je eerst de grote weg honderd meter naar rechts volgen.

Het pad loopt even steil de berg op en draait hogerop naar rechts om verder in de flank te stijgen door een ravijntje. Een keer is er een zijpad dat van links komt, maar je stijgt gewoon in de flank verder. Het mooie pad eindigt op een asfaltweg. Vijftig passen naar rechts en dan verlaat je de asfaltweg reeds: aan de rechterkant is er een bosweg. Deze bosweg daalt en loopt snel langs een gekapt bos aan de

rechterkant. Bij het eind van deze plek loop je verder rechtdoor het bos in. Bij de bosrand ga je rechtdoor over een pad tussen afsluitingen dat soms meer op een beekje lijkt. Het pad eindigt in een scherpe bocht van een asfaltwegje. Volg dit asfaltwegje naar rechts, gedurende 270 meter. Net voor het eerste huis zie je links een holle weg. De wandeling slaat af in deze holle weg maar wie problemen met prikkeldraad en begroeiing wil vermijden, volgt de asfaltweg verder en slaat bij het einde linksaf om tot bij het kerkje van het dorpje Aisne te komen.

De die-hards slaan dus voor het eerste huis op het asfaltwegje linksaf in de holle weg. Deze zeer mooie weg stijgt. Net voor de ingang van een weide maak je een bocht naar rechts en je volgt een pad langs de bosrand. Uit het bos ga je verder langs hagen en weiden. Op een asfaltweg ga je naar rechts en je daalt over de weg. Snel zie je rechts beneden een voetbalveld liggen. Daar ga je naartoe: een dalend zijpad rechts brengt je er. Met het veld aan je rechterhand steek je de Aisne over en je komt bij het kerkje van het gelijknamige dorp.

Bij het kerkje steek je de N806 over. Het eindpunt ligt recht voor je, iets meer dan een kilometer verder en nog 100 meter hoger.